

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljskih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst. r.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila. (Novejše vesti.)

Dunaj 23. Pododbor železniškega odseka je v večerajšnji in današnji seji rešil vladino predlogo o lokalnih železnicah, ki se zgradijo l. 1899.

Dunaj 23. Nagodbeni odsek je po daljši razpravi sprejel člen 4. carinske in trgovinske zveze neizpremenjen, odklonivši vse predloge za spremembo. Skoraj vsi govorniki so se izrekli za ta člen, ki določa, da se odpravi mlinarski promet.

Poslanec Kaiser in Mauthner sta vprašala min. predsednika, na kakov način da meni izvesti nagodbo, ako bode še dalje trajalo sedanje pololenje na Ogerskem.

Dunaj 23. Govori se, da se cesar v nedeljo povrne iz Gdödlö na Dunaj, od koder se poda dne 1. decembra v Wallsee, kjer bode v krogu svoje obitelji praznoval svoj jubilej.

Pulj 23. Nemška cesarska dvojica je ob 3. uri 42 min. popoldne ostavila Pulj in nadaljevala svoje potovanje proti domu.

Kotor 23. Vojni minister Krieghammer je danes odpotoval z ladjo »Pannonia«.

Pariz 23. Poročilo lista »Gaulois«, da je nemška vlada prosila francozko, naj nemškemu konzulu v Jeruzalemu podeli pravo, da varuje nemške katoličane v Palestini, je popolnoma brez vsake podlage.

Rim 23. (Zbornica.) Minister za finance, Vacchelli, je poročal o financah in je izjavil, da ima država za leto 1897/98 samo eden milijon deficita, vzlie velikim izdatkom, katere so provzročili nemiri v Milanu in vzlie izgubi uvozne carine na žito. Za leto 1898/99 je pričakovati, da bode znašal deficit 14½ milijonov, za leto 1899/1900 pa 31 milijonov. Teh 46 milijonov se bode pokrilo s finančnimi uredbami.

PODLISTEK.

BARON IVICA

Spisal A. ŠENOA.

Poslovenil Večeslavov.

»Dečko«, rekel mi je enkrat moj boter, stari cerkovnik, »ti rasteš kakor sveča, poješ kakor zvon, a povsod te je, kakor da si uskočil vragu iz torbe. Ti si se bogme rodil za huzarja.« Nu, meni ni bilo huzarstvo na umu. Bil sem res, kakor so vsi pravili, lep deček in morda močan in zrel pred časom. Govoril sem gladko kakor iz knjige, pel sem jasno, kakor ptica v logu, a kadar sem bil v petnajstem letu, znal dobro igrati kolo, kakor kako dekle. Kaj je bilo meni zauzdati divjega konja, preplavati Savo, metati se z človekom, ali popeti se na vrh hrasta? Kaj je meni bilo vse to? Kakor da popiješ kozarec vode. A da ste videli, kak sem bil v gospodarstvu. Moje roke niso mirovale nikoli. Ni se mi dalo lenušariti. Da mi je kdo rekel: »Ivica, sedi, pa jej, pa pij, pa ne delaj ničesar«, bi se mu nasmejal v obraz, bi mu bil odgovoril: »Idi z Bogom, lenuh, ne veš-li, zakaj nas je Bog vstvaril, ali se ne spominjaš stare besede: »Kakoršno delo, takovo jelo!« Ko so se drugi potili na delu, sem jaz to le tako za šalo odpravljaj; z čemer so se drugi mučili po ves dan, sem jaz to preskočil v jeden mah. Bil sem za plugom in brano, za koso in srpom; mene so

Odkrita beseda gg. učiteljem na Primorskem.

II.

Nasvet »Narodov«, da naj bi dežela vzela užitnino v zakup in si tako pridobila potrebnih dohodkov za zboljšanje plač učiteljem, smo že označili na kratko zadnjič. Nasvetu samemu na sebi ne bi bilo kaj prigovarjati, ali mi smo izrazili svoj opravičeni dvom na tem, da bi bilo uresničenjem tega nasveta res pomagano učiteljskemu vprašanju. Dohodki zakupa bi se stekali v deželno blagajno, a z dohodki dežele razpolaga — deželni zbor. Učitelji bi potem stali odprtimi ustmi pred vratni zakupa, kakor stoje sedaj pred vratni deželnega šolskega zalog, kajti isti vzroki, ki silijo Italijane, da se upirajo ustanovi tega zalog, bi jih silili potem, da bi se upirali temu, da bi se deželni denar odstopal šolskim okrajem v podporo. Sosebno bi se prav gotovo in najodločneje upirali temu zastopniki mesta goriškega. — Znano pa je, kakov terorizem izvršuje goriški odvetniki na vse laške poslance. Ta terorizem je tolik, da tudi zastopniki furlanskih kmečkih občin vedno stopicajo za advokati, da-si je njihova korist — vsaj ob vprašanjih gospodarske nravi — čisto identična s koristmi kmečkih občin slovenskega dela pokrajine in bi torej morali hoditi z našimi. Če bi se torej morali že ravsati za dohodke zakupa, kar bi značilo le palijativno sredstvo, ali ni bolje, da se borimo naravnost za šolski zalog, ki bi dovel do definitivnega in povoljnega rešenja učiteljskega vprašanja!

Sploh kaže vse, da je dobro menenje »Narodovih« dopisnikov o volji italijanskih poslancev ugodno v isti meri, kakor je neugodno o sloven-

poznale krave najbolj, poznavali konji. Brez mene ni šlo žito v mlin, brez mene ni šla moka iz mlina, in ako sem bil mlad, imel sem delo rad, ker mi je ugajalo, ker me je veselilo, da bode vse redno in čisto.

Vidé moj stari, kako sem mu desna roka v gospodarstvu, kako sem hiter in delaven, veselil se je zeló. Gledal me je in gledal zadovoljnim očesom, pa ko je zapazil, da sem na delu silno zasukal rokav, sunil je mater laktom pod rebra in ji zamežikal, kakor da bi jej hotel reči: Poglej, mati, ni se rodil naš Ivica, da bi prodajal zijala! Jaz sem opazil vse to in ne opazil; ugajalo mi je, da je starec dobre volje. Pa kaj je tudi njemu trebalo vedeti, da jaz vem o tej dobri voljici. Starec so že taki. Moram reči, da me moj pokojni oče ni gledal kakor kakega golobradega dečka — kakoršen sem res bil — ampak kakor zrelega in pametnega človeka. Ko mi je bilo šestnajst let, znal se je moj pokojni oče razgovarjati z menoj, kakor govori ljudja mej sabo. Enkrat — bilo je po žetvi — vprav smo zakopali Gjura, našega soseda in Nikinega botra. Oče in jaz sva zaostala za drugimi, vračajoča se od sprevoda. Dan je bil krasen. Nebo kakor steklo. Gredè z menoj domov ustavil se je moj stari tu, na tem holmeu.

»Počasi, Ivica!« mi je rekel, »lahko tebi, mlada kri! Tudi mene so nosile noge čez grm in strm, ko sem bil tvojih let. Sedaj so mi noge nekako slabe. Ne gre več, sinko, ne gre. Čakaj

skih. Tako pripoveduje jeden teh gospodov v povsem pozitivni obliki, »da so (italijanski poslanci namreč) voljni tudi zdaj glasovati za to, da bi dežela doprinesla za šolske potrebščine letni znesek do 100.000 goldinarjev«, ter pozivlja slovenske poslance, naj se kar zadovolje »začasno z laških kolegov ponudbo«.

V prvo konstatujemo, da naš gosp. učiteljski dopisnik sicer tudi omenja te laške ponudbe in izraža željo, da bi se ista vsprejela, ali omenja jo le kakor »on dit« — »govori se«. Vsekako je to povsem nov moment, ki je prišel sedaj v razpravo. Ker pa nismo obveščeni o tej laški ponudbi, in ker ne moremo soditi tu, da-li ta »on dit« tudi odgovarja resnici, moramo že prepustiti goriškim krogom, da nam pojasnijo ta novo došli moment.

Toda mi ne moremo udušiti v sebi nekega drugega vprašanja, ki se mora elementarno silo usiljevati vsakomur, kdor pozna naše laške nasprotnike, vprašanja namreč, **kako plačilo bi zahtevali Lahi za teh 100.000 gld.?! Denimo, da bi zahtevali, da se morajo naši poslanci odreči — in bodisi tudi le začasno — vsem drugim peticijam in zahtevam svojim, da morajo deti na stran vsa druga narodna vprašanja, katerih ne smemo staviti za učiteljskim, pač pa poleg učiteljskega vprašanja, potem vprašamo urednike »Slov. Naroda«, bi-li imeli toliko žalostnega poguma, da bi rekli slovenskim poslanecem: vsprejmite, segnite v roko?! Povdarjamo, da mi nismo obveščeni o tej namišljeni ponudbi 100.000 gld. dež. prispevka in da ne trdimo ničesar, ali to izjavljamo odkrito za slučaj, da bi morala biti na naši strani kompenzacija v zapostavi družih točkah narodnega programa, da bi se mi taki kupčiji uprli najodločneje! Odkrito izjavljamo to, ker že lojalnost zahteva take odkritosti. In zajedno pro-**

vendar, da malo počijem«. Starec je sel na kamen, a jaz poleg njega v zeleno travo.

Starec je premišljal; ozrl se je očesom po lepi krajini, in na to me nagovoril nekako žalostnim glasom: »Da, da, moj Ivica! Človek je kakor mlin. Dokler si mlad, teko kolesa kakor od sebe, ali ko si se navrtel tega življenja, izpadajo po malo klini, les se suši, pa ne ide dalje in ne ide. Kost mi pravijo nekako, da je moj koledar pri kraju. Bog mi je priča, da nisem baba, ali ni to, kakor je prej bilo; tudi ostru kosa. . . Menda me umeš? Pameten si, ne bode ti škodila pametna beseda. Ne menim, da bodem moral jutri v grob, ali kdo ve, kdaj mu bode kraj? Naj se zgodi o sv. Juriju ali o sv. Treh kraljih, da jaz zatisnem oči, bodeš ti hiši gospodar! Tudi tvoja mati bode gospodarila — ali žena je žena. Bog je vstvaril ženo za kolovrat in kuhalnico, a možka glava je tudi svetu glava. Povem ti po svoji vesti, kakov imaš biti. Ne bode škodil tvoj zeleni glavi ta rani dež. Poglej oni breg, to je naše. Dobro si zapiši za uho našo mejo, da ti je ne preorje sosedov plug, da ti drugi ne vlada na tvojem. V jarku oni potočič je meja proti poldnevu. Za bregom je nekaj starega gabrovja; to nam je meja na sever; na zahodu solnea stoji ona zelena ograja, a na vzhodu bukov gozd Celinčeve hiše. To je pri hiši. Nu, naša hiša ima tega tudi več, to veš tudi sam. (Pride še.)

simo gg. učitelje, naj ne pozabijo, da so poslanci zastopniki vsega naroda! Kako bi oni mogli odgovarjati pred Bogom, svojo vestjo in narodom, ako bi storili korak, ki bi sicer morda prinesel nekaj zboljšanja gg. učiteljem, a kateremu posledice bi usodno delovale za narodno stvar leta in leta! Take pogoške v političnem življenju včasih niso le pogoške, ampak so zločin!

Vemo in ne tajimo, da so učitelji žrtev teh žalostnih narodnih in političnih razmer v deželi. Gg. učitelji naj nam verujejo, ali ne verujejo — to jim dajemo na svobodno voljo —, ko izjavljamo tu svečano, da nas boli v dušo, ko vidimo, da so ravno oni žrtve nesrečnih razmer. A o tem ne smemo pozabiti, da je z učitelji vred mučenik ves narod! Žrtve so razne institucije, in žrtev je n. pr. mnogokateri dijak, kateremu je izostala deželna podpora in je moral morda celo pretrgati svoje studije radi pomanjkanja sredstev — kolika žrtev je to! — a molči in trpi, ker ga uči zgodovina, da velike in odločilne borbe narodov se še nikdar niso izvojevale brez žrtev!!

Torej tudi označeni konkretni nasveti nas niso mogli odvrtiti od uverjenja, da jedina prava pot do regulacije učiteljskih plač na Goriškem je deželni šolski zalog, kakor ga imajo vse kronovine razun Goriške. Izvršenje tega nasveta bi dovelo do definitivnega rešenja in ima isti posebnost to dobro na sebi, da je prav lahko izvedljiv. Slavna vlada naj se le postavi na stran naših poslancev v toliko, da pove italijanskim poslancem naravnost in z vso odločnostjo, da tudi ona hoče brezpogojno, da se ustanovi rešeni šolski zalog, pa bode videli, kako hitro bodo naši poslanci v deželnem zboru. Vlada naj stori svojo dolžnost, mesto da zahteva od naših poslancev — kapitulacijo, mesto da si prizadeva, da bi ohranila dosežanje vnebovpijoče razmerje v uživanju in nošenju bremen obeh narodnosti! Če pa vlada nikakor noče, potem naj tožijo učitelji njo in ne naših poslancev!

Ker je to zadnja polemika, ki jo pišemo za sedaj o tem vprašanju, dovoljeno nam bodi, da rečemo odkrito besedo še o dveh neveselih pojavih v tem učiteljskem gibanju.

Prvi pojav bi bil: grozna — kako bi rekli hitro? — neizprosna nekaterih gospodov učiteljev-dopisnikov proti vsem, ki si dovoljujejo biti drugačnega menenja — o tem pričajo najbolj srditi napadi v »Učit. Tovarišu« —, a hkratu skrajna občutljivost, čim je kdo reagoval! V vsaki besedi, narekovani po drugačnem menenju, vidijo ti gospodje: sovražstvo, bahaštvo, nečlovekoljubje in ne vemo kaj, kar vse je baje vredno da se kar zasuje pod raznimi »sram« in »fej«!

Tipična v tem pogledu je odprta karta, katero je torej moglo čitati sto oči, ki smo je prejeli te dni in ki se glasi:

Čudno, da ni slavnoisto objavilo v svojem cenj. listu dopisa podpisanega. — Meni se zdi, da bi bilo moralo to storiti, ker je dotični skromni dopis nekaj zagovor na razna ne ravno lepa sumničenja nasproti Goriš. učiteljstvu. Ako se je slavno isto zavzelo za naše **kilave** poslance in njih »delovanje«, ter pri tem učiteljstvu marsikaj hotelo škoditi pri njegovem opravičenem gibanju, moralo bi, da občinstvo lahko spozna resnico, tudi take naše dopise sprejeti.

S spoštovanjem

N. N.

Mi hočemo pustiti na strani vprašanje, da-li je res smeti zahtevati od nas, da moramo prepustiti prostora onim, ki nas najgrje napadajo po drugih listih in nas slikajo kakor prave trinoge učiteljstva, in zajedno prepuščamo v presojo vsem razsodnim učiteljem, da-li je smeti **tako** govoriti o zastopnikih naroda, in da-li je potem čudo, ako prihaja reakcija?! In prepuščamo v presojo, da-li je previdno to tudi se stališča koristi učiteljev samih?! Gospoda naj si ne udajejo iluzijam! Njihova deputacija pojde pred Njeg. Veličanstvo, ali nam vsaj se zdi, da cesar najbrže ne ukrene družega, nego da priporoči vladi, naj predloži o stvari kakov načrt zakona — deželnemu zboru goriškemu, o katerem zakonu bode torej sklepali prav isti »kilavi« poslanci! Čujemo tu pa tam iz učiteljskih krogov, da par slovenskih poslancev goriških niso prijatelji učitelj-

stva. Lahko bi rekli sicer, da se temu niti čuditi po takih napadih, toda pustimo to! Temu nočemo prigovarjati; ali tu ne odločuje zasebno čutstvo-vanje posamičnega poslanca, ampak odločuje vsa delegacija. O tej pa smemo reči, da želi vse dobro učiteljstvu. In mi vemo, da mnogo učiteljev priznavajo sami, da imajo toplih zagovornikov med poslanci. Zakaj torej napadi na vse?! Kritika poslančevega delovanja je dovoljena, gotovo, ali kritika naj ne dosega tacega — skoro bi rekli — zaničevanja. Kar ne gre, ne gre. Ako vedo učitelji, da so poslanci »kilavi« in nezmožni, da bi sploh kaj dosegli, potem je čudno, da se vendar zahteva od istih, naj kaj dosežejo!! Mi vsaj bi ponosno prezirali take »kilave« in bi jednostavno iskali pomoči kje drugje!

Drugi pojav bi bila neka »izjava« učiteljev okraja logaškega, v kateri pozivljajo isti svoje tovariše na Primorskem: »Ne odnehajte! Krepko naprejte!«

Ne bilo bi čudo, ako bi se razvneli, a domnevati si hočemo v opravičenje teh gospodov, da nobeden njih nima ni pojma o grozni narodni in politični krizi v teh pokrajinah, ki nam vstvarja nešteto žrtev in mučnikov! Misliti hočemo, da nobeden teh gospodov nima ni pojma, kako skrajno obupnostjo se mora boriti tu naš narod za svojo ekzistenco in kako se polnijo ječe vsled te krize, tega velikega boja! Ako bi gg. le slutili, do kakih posledic bi moral donesti njih »napreje«, le naprejte! Notri v dušo bi jih moralo peči, ako bi vedeli, da bi bil neizogiben le — kaos, ako bi njih poziv našel proselitov tudi med narodom samim.

Opetovano se nam je zaklicalo v »Narodu«, da učitelji ne pozabijo nikdar tega postopanja našega! Bodi v božjem imenu! Ali utegne se zgoditi, da tudi mi ne pozabimo, kaj nam je prihajalo iz Kranjske v najhujši krizi, v najbitkejših časih. Bodočnost bode sodila, na kateri strani je bil večji greh!

Zaključujemo! Povedali smo, kar smo imeli povedati. Nismo se laskali gg. učiteljem, ker sodimo, da je koristneje na vse strani, ako se govori odkrito, lojalno. Gg. učiteljem prepuščamo sedaj na svobodno voljo, da vidijo v nas prijatelje ali pa sovražnike. Polemizovali ne bomo več; če pa bomo mogli kedaj kaj pomagati v stvari sami, storimo to iz vsega srca.

O važnosti izobraževanja v trgovinski stroki.

Sporočili smo že, kako se je gospod Josip Gorup na Reki na velikodušem spomin spomnil svojih rojakov povodom petdesetletnice Njegovega Veličanstva, podarivši lepo svoto 30.000 gld. kakor glavnicu za osnutje štirih stipendijev, ki se bodo podeljevali slovenskim mladeničem, ki se hočejo popolnoma izobraziti v trgovinski stroki ter v ta namen pohajati kakor trgovinsko akademijo.

Pozdravivši ta velikodušni čin blagega do-brotnika čutili najprisrčneje hvaležnosti, pišejo »Novice« tem povodom nastopno:

Ni dvoma, da se je gospod Gorup po dobrem premišljevanju in uvaževanju odločil, posvetiti v ta namen svoj jubilejski dar, da je to ukrenil s posebnim ozirom na razmere našega naroda in z ozirom na njegove potrebe.

Slovenci smo majhen narod, a vse naše dosežanje gibanje je merilo samo na to, da si zagotovimo narodno ekzistenco in da svojemu jeziku priborimo tisto veljavo v šoli, v uradih in v javnem življenju, vsled katere bi nam bilo zagotovljeno narodno življenje in napredovanje. Vsled tega smo vse svoje delovanje osredotočali na pridobitev šolstva, na pridobitev slovenskih učiteljev in profesorjev ter slovenskih uradnikov vseh vrst. Nihče ne bo trdil, da to ni bilo dobro, koristno in važno, a isto tako ne bo nihče trdil, da je to jedina naša naloga. Morda je krivo to, da v našem javnem življenju nosijo znovec iz večine sicer vsega spoštovanja vredni, delavni in vneti rodoljubi, kateri pa nimajo pravega pogleda v realnost, sodobno gospodarsko življenje in pravega smisla za veliko gospodarsko evolucijo, v kateri se nahajamo.

Devetnajsto stoletje je s svojimi velikanskimi izumi, s prometnimi sredstvi in osredotočenjem gospodarskih sil naredilo konec starodolni uredbi go-

spodarskega življenja in produkcije in trgovino postavilo na novo stališče. Slovenci se tega še ne zavedamo prav, še ne vidimo prav dobro, da se produkcija čedalje bolj osredotočuje v velikih tovarnah, trgovina pa v velikih kupčijskih podjetjih, dasi sami čutimo, kako gineva in hira mala rokodelska produkcija in kako polagoma umira malo trgovstvo.

Ta svetovni proces, ki se ne da ustaviti z umetnimi sredstvi, zadeva tudi nas in predru-gači prav gotovo tudi naše razmere, a ko bi ž njim ne računali, ko bi se ne pripravili na to, da bomo tudi mi veslali v tej struji, utegne biti izvršitev te evolucije usodnega pomena tudi za našo narodno stvar. Posledica bi mogla biti namreč, da pride vsa velika trgovina in industrija v tuje roke, slovenski narod pa bi postal narod malih kmetovalcev in uradnikov. Ali more tak narod ohraniti svojo individualnost, svoj jezik in svoje običaje v takih gospodarskih razmerah, kakoršne prav gotovo nastanejo, to je vprašanje, na katero ni težko odgovoriti.

Slovenski narod potrebuje srednjega stanu in trgovce in industrijalce sta jedro vsacega srednjega stanu. Če prideta trgovina in industrija v tuje roke, zgubljali se bodo zaslužki slovenskih rok v tujih blagajnah in naša slovenska domovina postane eksploacijsko polje tujih, nam sovražnih elementov, kateri se ne bodo zadovoljevali samo z zaslužkom, ampak si bodo svoje stališče hoteli olajšati s kruto germanizacijo.

Že sedaj je velika industrija in velika trgovina na Slovenskem večinoma v nemških in v italijanskih rokah. Slovenci imamo jako malo večih trgovcev in obrtnikov, le jako malo trgovski popolnoma izobraženih mož, tako, da niso samo podjetniki tujei, ampak da so tudi njihovi uradniki tujega rodu in nam sovražnega mišljenja.

Ti oziri, ta uvaževanja so napotila našega me-cena, da je svojo velikodušno ustanovo namenil ti-stim Slovincem, ki obiskujejo slovensko trgovinsko akademijo. S tem ni samo pokazal, kaj nam je storiti, da se ubranimo velike nevarnosti, katera nam preti od gospodarske preosnove, ki se pripravlja po vsem svetu, ampak je tudi dejanski omogočil, da začnemo delati tudi na tem polju.

Svojega smotra ne dosežemo popolnoma prej, dokler ne dobimo svoje lastne trgovinske šole in sicer v narodovem središču, v Ljubljani. Samo taka trgovinska šola bi dajala slovenskemu trgovskemu naraščanju priliko, pridobiti si vsestransko in temeljito občno in strokovno omiko; samo taka šola bi nam dala toliko močij, da bi mogli sčasoma izpodrinuti tujce, kateri se zdaj šopirijo mej nami in v zahvalo za lepi zaslužek, ki jim ga dajemo, še zatirajo našo narodnost.

Ustanovitev trgovinske šole je jedna najnuj-nejših narodnih in gospodarskih potreb, a ustanovitvi te šole smo se znatno približali prav vsled Gorupove ustanove. Tisti mladeniči, katerim omogoči Gorupova ustanova, da izvrše študije na trgovski akademiji, gotovo z veseljem prevzamejo učiteljska mesta na trgovski šoli v Ljubljani, in če ne vsi, pa vsaj eden ali drugi. A čim bodo na razpolaganje potrebne učiteljske moči, se bo morala mestna občina ljubljanska nemudoma lotiti ustanovitve trgovske šole.

V tem tiči veliki pomen nove žrtve, katero je na domovinski altar položil plemenit mož, mož, katerega nam je kakor nalašč naklonila božja previdnost, mecen gospod Josip Gorup, čigar ime bo vedno z zlatimi črkami zapisano v zgodovini slovenskega naroda.

Politični pregled.

V TRSTU, dne 24. novembra.

Ločenje Dalmacije od Avstrije. Te dni je bilo čitati v nekaterih hrvatskih in ogerskih listih, da se pripravlja ločenje Dalmacije od Avstrije in spojenje z Hrvatsko, oziroma s krono sv. Štefana. K tem vestem pišejo v »Information«: »Ne gledé na to, da bi to značilo premembo ustave, ni misliti tudi, da bi hotel kateri avstrijski minister vsprejeti odgovornost, da bi se v kateri-koli obliki in bodisi tudi na korist Ogorske, odrekel jednemu delu državnega obsežja avstrijskega. Vso to stvar lahko mirno zavrnete v kraljestvo basni«.

Bo že tako, da za sedaj ni govora o tem. Ali dejstvo ostaja, da vse hrvatske stranke v Dalmaciji in kraljevini streme po zedinjenju te pokrajine

z matero zemljo ter da te zahteve ne opirajo na kako basen, ampak na zgodovinsko pravo.

»Hier« in »tukaj«. Klub svobodomiselnih stranke češke se je bavil včeraj z afëro zaprtih rezervistov radi vsiklica »zde« na kontrolnem shodu. Poslanei so se v načelu izrekli proti zahtevi vojne oblasti, da bi se morali rezervisti oglašati le z nemškim »hier« ter so sklenili odposlati deputacijo do ministra predsednika in finančnega ministra, odločno so se pa izrekli proti temu, da bi se kakor si bode pogajali z vojnim ministrom.

»Politik« svari merodajne kroge, da bi ta afëra mogla provzročiti med narodom gibanje, na katero oni morda niti ne mislijo sedaj.

Vredno pa je zabeležiti, da se poljskim in madjarskim rezervistom ne delajo take ovire.

Postopanje se stotnikom Wiesnerjem je pa novost, kajti dosedaj ni bila navada, da bi se kazni, narekovane častnikom, obešale na veliki zvon.

Italija in Francija. Javno menenje soglaš, da se sedaj, po sklepu trgovinske pogodbe, premene tudi politički odnošaji med obema državama. Ako se bode to novo razmerje razvijalo dalje v zmislu prijateljstva, gotovo ne ostane brez vpliva tudi na evropsko konstelacijo. Francija je zaveznica Rusije in sovražnica Nemčiji. Sleherni korak bližanja do Francije mora značiti korak oddaljevanja od Nemčije in to ne more ostati brez vpliva na trozvezo Pravdobro obsoja neki angleški list nezmiselnost germanofilske politike Crispijeve in nje škodljivost za Italijo. Neumljivo je — meni rečeni list — kako je Italija mogla sama zapreti pot svoji trgovini v Francijo. Odkar je Crispi odpovedal Franciji trgovinsko pogodbo, je trpela Italija nekoliko milijard škode, ker ni vedela, ne kam svojimi vini, ne kam svojim oljem, ne kam svojo svilo.

Milijarde je trpela Italija, ker je Crispi hotel napraviti uslugo — Bismareku. A kolikokrat so bile po hujškanju železnega kancelarja razmere tako napete med Francijo in Italijo, da je trebalo le male iskre in navstal bi bil plamen! In poleg milijard škode bi bila Italija morda igrala tedaj za svojo celokupnost.

Čim je bil strmoglavljen Crispi, in zlasti, odkar je prišel na krmilo Rudini, je Italija jela uvidevati, kako pogubna so bila pota, po katerih je hodila. Temu spoznanju so bili posledica napor za odpravo gospodarskega boja, in napor so porodili sedanjo pogodbo.

Formalne pogodbe ostanejo sicer tudi na dalje v evropske konstelaciji, ali duh v narodu italijanskem je postal drugi in s tem so menda definitivno minoli dnevi slepe pokorščine nemškimi intrigantom, ki so hoteli po vsej sili, da bi Italija zanje pobirala kostanj iz francozke žerjavice.

Domače vesti.

Osebnostna vest. Današnja »Wiener Zeitung« javlja, da je ravnatelj pošte in brzojava v Trstu, dvorni svetnik Karol Pokorny, premeščen v enakem svojstvu v Gradec. Razmerje med gospodom dvornim svetnikom in ogromno večino prebivalstva v področju te poštne direkcije je notorično. Menimo torej, da nam ne treba povdarjati posebno, kakimi čutili smo sprejeli vest o njegovi premeščenju. Vsakako voščimo gospodu dvornemu svetniku vse dobro in dolgo, dolgo bivanje — v Gradcu.

Naša delavska podporni društva v Trstu. Pišejo nam: Znano je menda vsem slovenskim delavcem v Trstu, da imamo mi dve podporni delavski društvi: eno je v ulici Molin piccolo, drugo na Corsi Stadion. Slovenski delavec bi moral, kakor hitro je prišel v Trst in misli tudeleti, vpisati se v eno teh dveh društev! In zakaj?

Sleherni delavec mora dandanes biti členom sličnega društva. In kdor ne poskrbi sam, ga gospodar sam vpiše v okrajno blagajno. Naši podporni društvi imati iste pravice kakor okrajna blagajna, a razun teh dajeti svojim členom mnogo več koristi nego okrajna blagajna. Mi Slovenci, dokler nimamo svojega narodnega doma — se najraje zbiramo v naših društvenih prostorih. Tam so na razpoloženje slovenski časniki, tam je dobiti raznih knjig za čitanje; tam se govori v našem milem jeziku. Tega ne bi smel pozabiti noben delavec! Naši društvi napredujejo vidno. Posebno je v Tržaškem bralnem in podpornem društvu v zadnjih

mesecih izstopilo mnogo členov. Odbor je poskrbel tudi za primerne prostore, razširil je svojo bralno sobo v lepo in veliko dvorano. Dal jo je pobarvati in društveni predsednik, g. I. Kranje je daroval društvu draga pogrinjala, ki danes krasijo društveno sobano. Mi smo gotovi, da so mu udje hvaležni za to.

Ravno tako je tudi g. I. Rožé brezplačno pobarval stensko podnožje ter izdelal in popravil razna tesarska dela. Moramo reči, da se ta g. odbornik zelo zanima za povzdigo društva.

Marljivi odbor je letos določil tudi primeroma veliko svoto za nakup novih slovenskih knjig raznega obsega, katere dobivajo členi na posodo, kakor domače berilo.

Tako torej vidimo, da naši društvi niso ti na korist samo delavcem, ampak narodni stvari sploh in drugim društvom, katerim prepuščati svoje prostore. Toliko nladeniceem kakor dekletom so naša društva pravo zavetišče. Mesto da bi se ob nedeljah in praznikih zgubljali po mestnih beznicah, dana jim je prilika veseliti se med svoji v društvenih prostorih. Zato opominjamo zopet naše delavske kroge, naj se pridno upisujejo v naši dve podporni društvi. Svoji k svojim!

Ves slovenski narod se divi toliki samozvesti in energičnemu vedenju gospodičin Ples in Šole o priliki zadnjih kazenskih razprav radi izgredov v Devinu.

Lehko se ponašamo, da imamo Slovenci tako ženstvo, ki je pred neštevilnim občinstvom, pred sodnim dvorom, da v onem vzvišenem trenutku, toli samozvestno pripoznalo svoj slovenski materinijezik!

To je vsemu narodu, a posebno nam, slovenskim ženam, v ponos in čast! Zato jim izražamo tem potom svoje srčne simpatije in največje priznanje. Ob enem naj blagovole sprejeti tudi naše sožalje, na vseh britkostih, ki so jih prebile v teh težkih urah.

Vstrajajte pogumno tudi v tej nesreči! Naša pravična stvar mora zmagati! Do tedaj vam ključemo iz dna srca: Bog čuvaj vas! Bog živi vas! Slovensko ženstvo v Trstu in okolici.

Kolike tolerancije! Graška »Tagespost« je res nepresežna v svojih tržaških dopisih. To vam je zabava: kakor v panorami se vrste slike nevednosti in zločnosti. Gorje njemu, katerega se je lotil braniti tržaški dopisnik tega lista! Kompromitovan je do groze.

Te dni si je ta vrlina nadel nalogo, da dokaže, kako neverjetno daleč sega tolerancija naših Italijanov. Pomislite vendar: celó v Barkovljah smejo Slovenci v zaprtém »Nar. domu« prepevati ne da bi se Italijani uprli temu! A kaj še to! Tudi na Proseku in v Nabrežini se čuje slovensko petje, ne da bi se komu zgodilo kaj žalega — —!

Kaj?! Bolj tolerantni vendar ne morejo biti Italijani; v svojem nebeškem potrpljenju trpe slovensko pesem celó na — Proseku — —!

Ne, mož ima prav! V Trstu mora biti res veliko potrpljenja, tolerancije in usmiljenja, če ne bi bili že davno zaprti v kako norišnico — dopisnika graške »Tagesposte«!

Za zastavo pevskega društva »Kolo« darovali so v gostilni »Pri petelinu«: gospod pregnanec 40 st., F. Bone 40 st., M. Košuta 10 st., I. Pavlič 40 st., Gasparčič 40 st., Rihard Vodopivec 1 K. 20 st., F. Žgur 20 st., popotnik 40 st. Prej izkazanih 257 K. 18 st. Skupaj 260 K. 68 st. Srčna hvala vsem darovalecem.

Nova cerkev. Dne 20. decembra t. l. bode na Krasici v Istri svečano blagoslovljena nova cerkev.

V Adlešicah na Kranjskem je 17. t. m. posestniku Ivanu Adlešiču zgorela hiša z dvema gospodarskima poslopjema vred. K sreči ni bilo vetra, ker sicer bi bila zgorela vsa vas. Škode je par tisoč gld. Gospodar ni bil zavarovan.

Iz pred porotnega sodišča. Včeraj je stal pred tržaškimi porotniki neki Fran Poppen, obtožen goljufije, storjene tem, da se je bil izdal za posestnika Fox-a na Verdeli in si je pomočje izvadka iz zemljiških knjig na posestvo Foxo-vo najel posojilo 500 gld. Poleg tega je Poppen še v nekem drugem kraju na zvižaden način izvalil svoto 100 gld. Porotniki so ga spoznali krivega obeh činov — toda računaje škodo v prvem slučaju pod 500 gld. Sodišče mu je prisodilo dve leti in pol težke ječe.

Na smrt obsojena je bila dne 21. t. m. od porotnega sodišča v Novem mestu 39-letna vdova Ana Modie, ker je umorila svoje dete. Nečloveška mati je svoji pet dni stari nezakonski hčerki ulila v usta najprej hudičevega olja in ko otrok še ni mogel umreti, mu je zlomila rebra. Nesrečnica ima doma dva mladoletna nespreskrbljena otročiča.

Produktija soli v Dalmaciji. Po vladnih podatkih se je leta 1895 v Dalmaciji pridobilo morske soli skupno 67.974 meterskih centov, v monopolni vrednosti 324.500 gld. Leta 1896 se je v Dalmaciji proizvedlo samo 31.946 meterskih centov v vrednosti 148.550 gld., torej več nego polovico manj. — V Istri se je minolega leta pridobilo 205.836 meterskih centov soli v vrednosti 1.835.629 gld. več, nego druga leta.

Velika nesreča se je zgodila pred dvema dnevi na krovu jadernice »Alba«, ki je privezana na obrežju del Sale. Mornarji, 54-letni Anton Stupanič in dva njegova sina, 19letni Josip in 12letni Alojz so dne 22. t. m. šli na svojo ladijo in Anton in Josip sta legla spat v prostor pod sprednjim krovom. V tem prostoru se nahaja ognjišče, na katerem je tlelo oglje. Preden sta zaspala, sta k nesreči zamašila uhodno luknjo. Ob 1. uri zjutraj je prišel na krov kapitan ladije, Anton Martinolič in je legel spat v prostor blizu tam, kjer sta spala ona dva mornarja. V tem prostoru je spal tudi 12letni Josip. Okolu 5. ure je fantu nakrat postalo slabo in začel se je zvijati v hudih bolečinah. Kapitan je podal fantu prvo pomoč, ob enem je dal poklicati zdravnika rešilne postaje. Med tem časom je opazil kapitan, da prihaja iz sprednjega prostora močan ogljeni sopar. Šel je gledat, kaj je temu vzrok. Prišedši v dotični prostor, je našel očeta in sina — mrtva. Došli zdravnik je mogel samo še konstatirati žalostno okolnost smrti. Alojzija so prevedli v bolnico, oba mrtliča pa v mrtvašnico pri sv. Justu. Ta žalostni dogodek je med mornarji obudil veliko sožalje.

Loterijske številke, izžrebane dne 23. t. m.:

Praga	59	42	15	41	32
Lvov	3	5	52	42	86
Inomost	41	3	7	6	68

Koledar.

Danes v četrtek 24. novembra: Janez od križa, spoz.
Jutri v petek 25. novembra: Katarina, d. m.; Jukunda, m.
Solnčni: Izhod ob 7. uri 40 min. Lunin: Izhod ob 1. uri 46 min.
Zahod » 3. » 54 » Zahod » 3. » 26 »
Ta je 48. teden. Danes je 327. dan tega leta, imamo torej še 38 dni.

Različne vesti

O življenju in navadah tatov in beračev v Japonu. Ravnatelj sirotišča v Tokiju objavlja v listu »Shakarzaski« zanimiv članek, v katerem pripoveduje o beračih in tatovih »po obrtu« med drugim tudi naslednje: Tukaj se otroci vzgajajo za beraško in tatinsko »obrt« na tri načine. Tu so v prvi vrsti oni obžalovanja vredni otroci, ki so pobegnili od starišev ali vzgojiteljev, da se rešijo njihovih barbaričnih kaznij; v drugo so otroci, katere so zapustili njih roditelji; a v tretji vrsti so otroci, ki se v mladosti bavijo sami od sebe s kradnjo in prosjačenjem. Prvi se urijo sami v »umetnosti«, da si pridobivajo na lahek način sredstev za življenje, med tem ko ostali dve vrsti poučujejo »stari«, katerim morajo njihovi učenci v plačilo prinašati večji del tega, kar so pokradli ali pribraščili. Vsa množica teh starih lopovov-učiteljev je na glasu tako, da jih obkoljujejo cele čete uka-

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastoj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

željnih učencev. Nekateri imajo celo zelo praktično urejene šole, v katerih »učijo« povsem sistematično. V teh posebnih šolah se učijo prosjačenja taki otroci, ki še niso dovršili 5. leta svoje dobe. Ta posel izvršujejo ti paglaveci tako spretno, da od »dohodka« lahko preživljajo celo obitelj. Do 10. ali 12. leta smejo deca samo prosjačiti, a potem jih polagoma in oprezno pričenjajo učiti kradnje. Ako v tem času ne pokažejo dovolj svoje sposobnosti, morajo beračiti dalje do svojega 15. leta. No, večinoma so ti mali lopovi zelo nadarjeni. Noseči svojo beraško palico, ki je na koncu namazana z limom, potikajo se po dvoriščih premožnih ljudi, in kadar mislijo, da jih ne vidi nikdo, dotikajo se svojo palčico raznih malih predmetov, ki se nahajajo na oknih in na policah ter jih »mojsterski« spravljajo v svojo nenasitno torbo. Dva ali tri leta priučujejo »učitelji« mlade tatove, da umejo spretno stikati po tujih žepih in jemati novčarke iz njih. Na ta način se urijo v svoji »obrti« dalje, da dosepejo do vrhunca te »umetnosti«.

V Japonu skoro ni razlike med prosjakom in tatom. Že mal otrok pričenja z beračenjem in se tekom let izobrazi za tatu, v slabotni starosti se pa povrača zopet k beračenju, ki ni tako nevarno. Mladi tatje pohajajo svojo »šolo« marljivo vsaki dan, kjer jih poučujejo njihovi učitelji po vseh pravilih te »obrti«. Ti učitelji so ob enem vodje raznih tatinskih družeb v Tokiju. Tem »predstojnikom« se plačuje za njihovo cenjeno poučevanje bolje, nego kakemu profesorju na visokem vseučilišču. Jeden najboljših v svoji stroki je bil pred letom dni v Parizu, Londonu in Berlinu, da se popolni v svoji »umetnosti«. Ko se je vrnil zopet med svoje rojake, so se zanimali za njegovo »poučevanje« tako, da jih mnogo ni mogel niti vsprejeti. Sedaj »poučuje« preko 100 »učencev«, ki se trudijo na vso moč, da bi postali kdaj njemu enaki. Pravila takih tatinskih šol predpisujejo, da smejo obdržati najmlajši tatje in berači samo 10% svojega »dohodka«, manje večji kradljivci mošeji 30—40%, a najbolj izurjeni 50—60%. Veči del preostanka se odloča v vzdrževanje »šole«.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Praga 24. Mestni svet je sklenil, da povodom jubileja cesarjevega izroči namestniku po deputaciji posebno udanostno adreso.

Dunaj 24. Od parlamentarecev dobe povodom 2. decembra odlikovanja: Jaworski, Bulat, Palfy, Povše, Lupul in Kathrein.

Dunaj 24. (Zbornica poslancev.) Poslanci Pelsler in tovariši so izročili mnogo peticij Gorenjeavstrijskih občin in obrtnih zadrug za odklonitev pogodbe z Ogersko. Čitanje teh peticij je trajalo jedno uro. O poldrugi uri je zbornica prešla na dnevni red t. j. na razpravo o predlogu za zatožbo ministerstva Thunovega. Prvi je govoril Poljak Potoček, drugi Daszynski. Prvi proti, drugi za.

Dunaj 24. Minister za pravosodje je premestil deželnega sodišča svetnika v Rovinju, dra. Antona Perišiča, za načelnika okrajnemu sodišču v Voloski; je imenoval sodnega tajnika v Rovinju, dra. Gregorja Devesovi, deželnega sodišča svetnikom istotam ter okrajnega sodnika v Voloski, Konstantina Budiniča, sodnem tajnikom na deželnem sodišču v Trstu. Slednjič je sodni tajnik Edvard Straussgitl premeščen iz Trsta v Rovinj.

Budimpešta 24. Danes je cesar sprejel poveljnika 4. voja, princa Lobkovica in ministerskega predsednika barona Banffyja. Vesti o demisiji vojnega ministra Krieghammerja se vzdržujejo, toda dostavkom, da isti ostane na svojem mestu do konca tega leta.

Budimpešta 24. Dvoboj med ministrom za notranje stvari, Perezelom in poslancem Hollo se je vršil danes. Perezel je bil o drugem spopadu ranjen na čelu. Rana je neznatna.

Budimpešta 24. Brezposelna sodrga je zbrana od 9. ure na prostoru pred muzejem. Policija je dvakrat izpraznila prostor. Ko se je ministerski predsednik baron Banffy vozil v parlament se je pripravila množica, kakor da hoče prevrniti voz, toda policija je preprečila to nakano in je zazpršila množico.

Peking 24. Zdi se, da se je cesarja zdravstveno stanje zboljšalo.

London 24. »Standardu« javljajo iz Odese: Govori se, da se ruska posadka v ruskem Kitaju s prihodnjim letom poviša na 12.000 mož.

Manila 24. Amerikani so izkrcali 4000 mož novega vojaštva.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 23. novembra. (Izv. brzojav.)

Pšenica za december 74 $\frac{1}{8}$, za maj 71. $\frac{1}{8}$ Koruza za december 39, za maj 39. $\frac{1}{4}$ Mast 527

Čeva za klobase

in izborne kranjske klobase

se prodajajo v trgovini **A. Kovačič** v Trstu poštna ulica, poleg rudečega mosta.

Po vseh tobakarnah

dobite ravno kar izšlo povest

Čuvaj se senjske roke!

Velja 35 nvč.

Svoji k svojim!

Naznanjam sl. občinstvu, da sem odprl novo trgovino na drobno in debelo z jesihom in finim oljem

ter vsakovrstnega

kolonijalnega blaga

v ulici Poste Nuove št. 3

(hiša Brunner.)

Josip Starè.

PRSNİ PRAH (prah za izvoščeke)

(ne kašljaj).

najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim katarionim afekcijam.

Škatljica z navodilom po 30 nvč. Dobiiva se jedino v lekarni **PRAXMARER**, „Pri dveh zamorcih“

občinska palača, Trst.

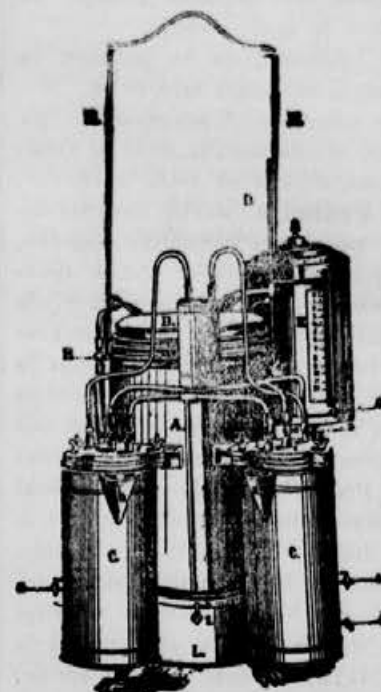
Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

Na zahtevanje cenik in prospekt.

Prva tržaška tovarna

aparato za napravljanje plina acetilena

tvrdke **ROCCO & C.** v ulici Sanità št. 9.

Autorizirani instalaterji plina, vode in plina acetilena.

Aparat na acetilen od Josipa Rocca, patentiran v Avstro-Ogerski je absolutno najbolj praktičen in gotov, lahko rabljen in ne eksplodira, vsprejet od različnih varovalnih društev. Vsprejemajo se vsakovrstne kompletne naprave za hiše, restavracije, gledališča in mesta pod najugodnejšimi pogoji.

Velika zaloga najboljšega apnenega kisleca, katerega kilogram daje 300 litr. plina.

Velik izbor svetilnic in pripadkov za razsvetljavo.

SPECIJALITETA CESTNIH SVETILNIC,

na 1 ali 2 plamena brez dovoda plina

(priprave za dvorce [vile] kijoske in mala mesteca).

Vsprejemajo se dela za instalacije in popraviljanje dovodov.

Zaloga

v ulici Sanità št. 9.

Delavnica

v ulici S. Giorgio št. 1

Na najvišje povelje Njegovega c. in kr. apostolskega Veličanstva.

XXXII. ces. kr. državna loterija

za civilne dobrodelne namene v tej državni polovini.

Ta denarna loterija, jedina v Avstriji zakonita dovoljena, obsega 12034 dobitkov v goto čini v skupnem znesku 401.800 kron.

Glavni dobitok znaša

200.000 kron

Za izplačanje dobitkov jamči c. kr. loterijski zaklad.

Žrebanje nepreklicno dne **15. decembra 1898.**

Jedna srečka stane 4 krone.

Srečke dobiva se pri oddelku za državne loterije na Dunaju, I. Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, v tobakarnah, pri davčnih, poštah, brzjavah in železniških uradih, v menjalnicah itd.; igralni načrti gratis za kupce srečk.

Srečke se dopošljejo poštino prosto.

C. kr. loterijska direkcija
oddelek za državne loterije.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škedenju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašpersič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“